

Fot. Jerzy Przywara

Wojciech Albiński (1935-2015)

6 lipca w Warszawie w wieku 80 lat zmarł Waclaw Wojciech Albiński, ceniony pisarz i geodeta, który przez 40 lat pracował w Afryce.

Urodził się 27 stycznia 1935 roku we Włochach (obecnie dzielnica Warszawy). W 1963 roku, sześć lat po ukończeniu studiów na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, wyjechał wraz z żoną na wyieczkę do Paryża, z której nie

wrócił. W ojczyźnie nie było go następnych dwadzieścia siedem lat. Jako geodeta pracę znalazł w Genewie, gdzie mieszkał do 1969 r. Następnie dostał propozycję wyjazdu do Afryki i tam spędził 40 lat, nadal wykonując zawód geodety. Początkowo pracował w Botswanie, później w Republice Południowej Afryki. Do Polski wrócił na stałe w 2010 r.

Swoją pierwszą pracę w Afryce (Botswana) w wywiadzie dla GEODETY wspominał tak: „(...) przed moim przyjazdem zbudowano punkty triangulacyjne, a moją pierwszą pracą było pomiarzenie całej tej sieci teodolitem Wild T3. Ponieważ w ogóle nie było map, jako podkład służyły szkice, na których ktoś narysował trochę kresek. Nie

było tam ani jednego miejscowego geodety, nie było nawet lekarza”.

Już w młodości publikował wiersze i felietony. Pierwsze literackie próby podejmowane w drugiej połowie lat 50. związane były z dwutygodnikiem literackim „Współczesność”, a później z paryską „Kulturą”. Do pisania powrócił na emeryturze. Jako pisarz zadebiutował w wieku 68 lat tomem „Kalahari”, za który otrzymał w 2004 r. Nagrodę Literacką im. Józefa Mackiewicza oraz nominację do nagrody Nike.

Kolejne tomy opowiadań Wojciecha Albińskiego to: „Królestwo potrzebuje kata” (2004), „Antylopa szuka myśliwego” (2006) i „Lidia z Kame-

runu” (2007). W 2009 r. ukazał się „Achtung! Banditen!” – jedyny zbiór opowiadań dotyczący Polski, za który otrzymał nominację do Literackiej Nagrody Europy Środkowej „Angelus”. Albiński opowiada w nim o codziennym życiu w kraju pod niemiecką okupacją.

W 2012 r. ukazała się jego szósta z kolei książka zatytułowana „Soweto – my love”. Zawarte w niej opowiadania dotyczą życia w Południowej Afryce w czasach apartheidu. Wtedy właśnie mieliśmy okazję rozmawiać z Wojciechem Albińskim. Wywiad z nim zatytułowany „Teodolitem i piórem”, a także opowiadanie z tego tomu pt. „Soweto, piątek wieczorem” opublikowaliśmy w GEODECIE 5/2012.

Anna Wardziak

dokończenie ze s. 31

mość” w nawiązaniu do nieruchomości zdefiniowanej w art. 46 § 1 kc, to w przypadku, gdy dotyczy to przepisów o geodezyjnym podziale – **w istocie chodzi o podział działki ewidencyjnej** (czyli zwykle części nieruchomości), a nie nieruchomości. Prosty przykład: mamy przywoływane już dwie działki ewidencyjne w jednej księdze wieczystej, a więc jedną nieruchomość składającą się z dwóch działek, z których w procedurze podziałowej na 5 nowych poddamy tylko jedną. Podziałowi w tym trybie podlega działka gruntu, a więc część nieruchomości w rozumieniu kc, *ukwh* i *uogn*, a nie cała nieruchomość. Rzecz jasna, nie jest rzadkością, że na nieruchomości składa się tylko jedna działka, mamy wówczas do czynienia z tożsamością rzeczy objętej dwoma terminami, ale to nie zmienia rozumienia instytucji ewidencyjnego (administracyjnego) podziału nieruchomości.

Przepisy *uogn* są niekonsekwentne nie tylko gdy chodzi o termin „nieruchomość”, ale też gdy chodzi o „podział nieruchomości”. Co do zasady regulują wyłącznie zasady podziału ewidencyjnego, który niekiedy jest też częściowo podziałem prawnym (gdy orzeka sąd i w przypadku z art. 98 ust. 1 *uogn*). Tylko raz przepisy mówią wyłącznie o podziale prawnym, i to nie działki ewidencyjnej,

ale o podziale nieruchomości w rozumieniu kc i *ukwh*. Mowa tu o wyjątku wynikającym z art. 96 ust. 3 *uogn*. Przepis ten nie ma jednak znaczenia dla administracyjnej procedury podziałowej, bo nie ma do niej zastosowania.

Gdzie powstaje problem? Na przykład przy wycenie „nieruchomości” na potrzeby ustalenia opłaty adiacenckiej. Jeden przepis mówi, że opłatę można ustalić, jeżeli w wyniku podziału wzrośnie wartość nieruchomości (art. 98a ust. 1 *uogn*), a drugi – że opłatę można ustalić w razie wzrostu wartości spowodowanego doprowadzeniem do niej infrastruktury technicznej, np. gazociągu (art. 145 ust. 1 *uogn*). Jak w świetle opisanych wyżej regulacji należy wycenić „nieruchomość” przed podziałem, a jak po podziale? Tak jak poprzednio mowa o nieruchomości (np. przeznaczonej w planie pod zabudowę jednorodzinną), dla której prowadzona jest jedna księga wieczysta i która przed podziałem składała się z dwóch działek, a w wyniku podziału jedna działka została podzielona na 5 nowych. Po podziale do nieruchomości w rozumieniu *ukwh* składającej się łącznie z 6 działek doprowadzono ów gaz. Czy w tym ostatnim przypadku na potrzeby opłaty z art. 145 *uogn*, posługując się również określonym w ustawie terminem „nieruchomość podobna”, należy wycenić nieruchomość wieczysto-

księgową jako całość (według definicji z art. 4 pkt 1 *uogn*), czy każdą z 6 składających się na nią działek, bo gazociąg przechodzi przez każdą z nich, a przez to każdą odpowiednio „wzbogaca”? Czy na potrzeby wyceny nieruchomości według jej stanu przed doprowadzeniem mediów należy uwzględnić, że składała się ona z 6 działek ewidencyjnych, czy gdy mowa o powierzchni – wziąć do porównania jedynie powierzchnię całej nieruchomości wieczysto-księgowej? I wreszcie: jak wycenić „nieruchomość” na potrzeby opłaty wynikającej ze wzrostu wartości spowodowanego podziałem? Dzieliłiśmy tylko jedną działkę (część nieruchomości z *ukwh*). Przyjmijmy, że każda z nich miała po 0,5 ha, a po podziale powstało 5 po 0,1 ha, 6 działek to łącznie – 1 ha.

Jaka jest praktyka? Jeśli chodzi o gminy (a więc i rzeczoznawców), to „co kraj, to obyczaj”. Dla porządku dodam, że jeśli chodzi o sądy administracyjne, to również... „co kraj, to obyczaj”. Nie ma żadnej jednolitości. O konkretnych orzeczeniach w następnym numerze GEODETY. Zapraszam do dyskusji.

Magdalena Durzyńska

sędzia Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie (I Wydz.),

doktor nauk prawnych, pracowała

w Departamencie Katastru GUGiK

Sygnatura sprawy: SN II CKN 1306/00,
III CZP 24/2013.